

El llenguatge Dos verbs i un complement

Es ben sabut i ha estat sovint comentat que no és lícit d'enllaçar dos o més verbs de règim diferent amb un mateix complement que només concorda amb el darrer. És el cas de construccions com «Va escoltar i accedir a la seva petició» i «Obeeixen i fan cas del mestre». Accedir exigeix un complement introduït per la preposició a, fer cas emmena la preposició de; però escoltar i obeir són verbs transitius, els complements directes dels quals s'han d'introduir sense cap preposició. En conseqüència, no és correcte d'enllaçar escoltar i accedir ni obeir i fer cas com en les construccions precedents, les quals caldria refer així: Va escoltar la seva petició i hi va accedir, Obeeixen el mestre i en fan cas.

Però es pot escaure que dos d'aquests verbs que hom enllaça amb un mateix complement siguin modificats també tots dos, per una mateixa expressió adverbial. L'eliminació de l'enllaç dels dos verbs segons la solució habitual, tal com acabem de proposar, planteja el problema de la col·locació de l'expressió adverbial, que hom vol que afecti, d'una manera explícita, tots dos verbs. Fóra el cas d'una oració com «La gent veia i parlava de l'invent amb simpatia», en la qual trobem el mateix enllaç incorrecte a que ens hem referit —el complement de veure ha d'ésser directe i el de parlar exigeix la preposició de— i l'expressió adverbial amb simpatia que ha d'afectar, clarament, tots dos verbs. Col·locar-la al davant —en aquest cas concret no és possible— o després d'un dels dos verbs —veu l'invent amb simpatia i en parla, o —veu l'invent i en parla amb simpatia— representaria desproveir l'altre de la modificació adverbial. Consignar-lo després de cada verb —veu l'invent amb simpatia i en parla amb simpatia— és incórrer en una repetició que fastiga més elemental rebutja. La solució més encertada consistiria a recórrer a una altra expressió adverbial de sentit anàleg: La gent veu l'invent amb bons ulls i en parla amb simpatia.

Albert Jane